

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΓΩΝΑ

στα ΕΛ.Π.Ε.

Υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματά μας
Στηριζόμαστε στις δικές μας δυνάμεις

26/03/2018

Οι έκτακτες εκλογές του σωματείου μας έρχονται σε κρίσιμη φάση και σε ταραγμένο τοπίο, μέσα κι έξω από τα ΕΛΠ.Ε. Μέσα στα αρνητικά δεδομένα που έχουν προκαλέσει διαχρονικά οι κατευθύνσεις της διοίκησης. Κατευθύνσεις που δεν απαντήθηκαν από τη μεριά των εργαζόμενων, γι' αυτό και οδηγηθήκαμε στη σημερινή κατάσταση. Αυτή η κατάσταση δεν προέκυψε «ξαφνικά», ούτε τους τελευταίους μήνες, αλλά καθορίστηκε από διαρκείς υποχωρήσεις σε όλες τις κεντρικές αποφάσεις της διοίκησης εδώ και πολλά χρόνια, μέσα σε ένα κλίμα συνδιαλλαγής και υποταγής.

Για να ανατραπεί αυτή η πορεία, χρειαζόμαστε ένα σωματείο που θα καθοδηγεί, θα οργανώνει και θα υπηρετεί τους αγώνες που μόνο οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μπορούν να δώσουν. Που θα υπερασπίζεται αποφασιστικά τους στόχους που επιλέγει, με σκοπό τη βελτίωση των εργασιακών όρων που ορίζουν την καθημερινότητα στη δουλειά. Χωρίς να υποτάσσεται στις «κόκκινες γραμμές» της διοίκησης, τις κεντρικές δηλαδή κατευθύνσεις που διαμορφώνουν το παρόν και το μέλλον των εργαζόμενων στα ΕΛΠ.Ε.

- **Για πραγματικές αυξήσεις, κατοχυρωμένες στα μισθολογικά κλιμάκια** της Συλλογικής Σύμβασης (που είναι παγωμένα σχεδόν μια δεκαετία), **μακριά από λογικές «έκτακτων παροχών» και «δώρων»** στην ευχέρεια της εργοδοσίας και σύμφωνα με τις διαθέσεις της.
- **Ενάντια στο διαχωρισμό των νέων συναδέλφων**, που μπαίνουν στη δουλειά με βασικό μισθό τα 685€ μικτά και πρέπει να μεγαλώσουν τα παιδιά τους με το μισό ποσό κάθε χρόνο για βρεφονηπιακούς. **Που -κυρίως- καλούνται να αποδεχτούν ένα «νέο» καθεστώς και να «ξεχάσουν» τις κατακτήσεις της προηγούμενης περιόδου.**
- **Για προσλήψεις που θα καλύπτουν όλες τις ανάγκες σε κάθε ειδικότητα.** Ενάντια στο πετσόκομμα των οργανογραμμάτων και την κατάργηση δεκάδων θέσεων βάρδιας σε πόστα της παραγωγής και της συντήρησης. **Ενάντια στην εντατικοποίηση και τους εξοντωτικούς ρυθμούς** καθημερινά και ειδικά στα shutdown.
- **Για άμεση πρόσληψη όλων των εργολαβικών συναδέλφων**, απέναντι στον κατακερματισμό των εργαζόμενων. **Ενάντια στην εργολαβοποίηση και την ενοικίαση εργαζόμενων**, που επεκτείνεται διαρκώς σε διοικητικές υπηρεσίες, συντήρηση, μέχρι και ολόκληρες μονάδες της παραγωγής. Που δημιουργεί **διαφορετικές ταχύτητες**, τεχνητές αντιθέσεις και **ασκεί μεγαλύτερη πίεση για τα δικαιώματα όλων, «μόνιμων» και «εργολαβικών».**

Δεμένο με τους εργασιακούς όρους είναι το ζήτημα της ασφάλειας.

Γιατί η δουλειά με ουσιαστική ασφάλεια είναι συλλογικό δικαίωμα των εργαζόμενων, που βρίσκεται απέναντι από τα συμφέροντα της εργοδοσίας. Η εταιρία, η οποία έχει την ευθύνη να λειτουργεί τις εγκαταστάσεις με τρόπο πραγματικά ασφαλή, εστιάζει στην τυπική πλευρά και επιδιώκει να εξατομικεύσει το ζήτημα. Η ζωή μας και η υγεία μας όμως κρίνονται από την ουσία, η οποία συνδέεται με μια σειρά συνολικούς παράγοντες. **Κυρίως όμως απειλείται από το κυνήγι των στόχων για μεγιστοποίηση του κέρδους.**

Κρίσιμη υπόθεση αποτελεί η **παραπέρα ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠ.Ε.** Παρά τις προσπάθειες εφησυχασμού και αυταπατών, που καλλιεργούνται από πολλές μεριές, η πραγματικότητα είναι ότι οι διαδικασίες συνεχίζονται, οι διαθέσεις τόσο της κυβέρνησης όσο και του ομίλου Λάτση να προχωρήσουν από κοινού στην πώληση είναι ξεκάθαρες, ενώ **οι εργαζόμενοι δεν έχουμε ως τώρα μπορέσει να παρέμβουμε με το δικό μας στίγμα.** Αντίθετα, οι τοποθετήσεις σχετικά με την αποτίμηση της εταιρίας συσκοτίζουν το γεγονός ότι η παραπέρα ιδιωτικοποίηση συμπυκνώνει στο χώρο μας την κεντρική πολιτική κατεύθυνση επίθεσης σε κάθε τάκτηση, σε κάθε δικαίωμα των εργαζομένων στην Ελλάδα και αδυνατίζουν τη σημασία της αντίστασης και του αγώνα μας. **Γιατί είναι η δική μας στάση σήμερα αυτή που θα καθορίσει και τη θέση μας στο επόμενο καθεστώς, όπως κι αν καταλήξει.**

Υπάρχουν όμως και ευρύτερα ζητήματα, πολύ σοβαρά, οι εξελίξεις στα οποία μπορούν να ανατρέψουν τα πάντα στους όρους ζωής μας. Το βαθιά ανησυχητικό συνολικό πλαίσιο ορίζεται βασικά από τον ολοένα και πιο έντονο ανταγωνισμό Αμερικάνων, Ευρωπαίων και Ρώσων για τον έλεγχο και την κυριαρχία σε μια ολόκληρη περιοχή από τα Βαλκάνια ως τη Μ. Ανατολή και την Αν. Μεσόγειο. Η αντιπαράθεση για τις πηγές και τους δρόμους μεταφοράς της ενέργειας (ειδικά των υδρογονανθράκων) αποκτά ιδιαίτερη σημασία σε αυτόν τον ανταγωνισμό, ο οποίος αυξάνει τους κάθε είδους εκβιασμούς σε βάρος των λαών και των χωρών της περιοχής, την ίδια ώρα που αποτελεί άλλοθι για τη συγκέντρωση τεράστιων στρατιωτικών δυνάμεων. Παράλληλα, η ντόπια άρχουσα τάξη και η κυβέρνησή της, διαγκωνίζεται με τις υπόλοιπες για το ρόλο του καλύτερου υπηρέτη των μεγάλων και παραχωρεί τη χώρα και το λαό στους σχεδιασμούς τους. Την ανησυχία μεγάλωνει η απουσία του λαϊκού παράγοντα και των εργαζόμενων, που προορίζονται για αναλώσιμοι σε μικρότερες ή μεγαλύτερες συρράξεις. **Είναι ανάγκη οι εργαζόμενοι να υψώσουμε τη δική μας φωνή για την υπεράσπιση της ειρήνης και της ανεξαρτησίας, γιατί ξέρουμε ότι όσοι λαοί βρέθηκαν στο επίκεντρο του ανταγωνισμού των «προστατών» βίωσαν μόνο πόλεμο, καταστροφή, θάνατο, προσφυγιά και δυστυχία.**

Τα επόμενα χρόνια θα είναι γεμάτα από προκλήσεις για τους εργαζόμενους στα ΕΛΠΕ. **Προκλήσεις νέες σε χαρακτήρα και ένταση, που για να απαντηθούν απαιτείται ισχυρό σωματείο, με γερές βάσεις και καθαρή στάση, που θα συμβάλει στη συγκρότηση και το δυνάμωμα των εργαζόμενων.**

Για να σταθούμε απέναντι σε αυτές τις προκλήσεις πρέπει να αποτινάξουμε τις αντιλήψεις που καλλιεργούν εδώ και δεκαετίες οι δυνάμεις που κυριαρχούν, από τα πρωτοβάθμια σωματεία μέχρι τα εργατικά κέντρα, τις ομοσπονδίες και τη ΓΣΕΕ. Γιατί αυτές οι λογικές και πρακτικές χρεοκόπησαν, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Δεν έδωσαν τα εφόδια που χρειαζόμαστε οι εργαζόμενοι για να αντιμετωπίσουμε την ολομέτωπη επίθεση, που απογειώθηκε στα χρόνια των μνημονίων με τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, τις μειώσεις μισθών και συντάξεων, την αύξηση κάθε είδους φόρων και κρατήσεων κ.ά. Δεν μας στηρίζει μια συνδικαλιστική ηγεσία που μας ζητάει (όπως κι η διοίκηση) να «λέμε κι ευχαριστώ» και να «δούμε τι γίνεται έξω». Δουλεύουμε σε μια βαριά χημική βιομηχανία, με μεγάλο κόστος σε ανθρώπινες ζωές και στην υγεία μας, καθημερινά και σε βάθος χρόνου. Οι «μέσα» και οι «έξω» βιώνουμε τα αποτελέσματα της ίδιας επίθεσης, που θα συνεχιστεί. Το δικό μας όπλο είναι η αλληλεγγύη με τους εργαζόμενους της περιοχής και συνολικά την εργατική τάξη, στους κοινούς αγώνες για την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Είναι βάρος αντιλήψεις όπως αυτή των «κοινών συμφερόντων», που σκοπό έχει να σύρει τους εργαζόμενους πίσω από τις επιλογές της εργοδοσίας. Της συνδιοίκησης, που βασίζεται στην ίδια αντίληψη και καλλιεργεί αυταπάτες για τα «οφέλη» της συνδιαλλαγής. Που επιτρέπει μεν την αναπαραγωγή διάφορων μηχανισμών στη βάση μικρο-εξυπηρετήσεων σε ατομικό επίπεδο με τη βοήθεια της διοίκησης αλλά έχει ως αντάλλαγμα τη διευκόλυνση των σημαντικών κατευθύνσεων και τη διαρκή χειροτέρευση για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζόμενων.

Σε αυτή τη βάση οφείλουμε να γυρίσουμε την πλάτη και στις τυπικές μορφές «συνδιοίκησης» και να απέχουμε από κάθε διαδικασία εκλογής εκπροσώπων στο διοικητικό συμβούλιο της εταιρίας. Γιατί μόνο αρνητικά μπορεί να επιδράσει, νομιμοποιώντας τις αποφάσεις της διοίκησης και αδυνατίζοντας την κατεύθυνση του αγώνα των ίδιων των εργαζόμενων για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους.

Χρειαζόμαστε λοιπόν ένα σωματείο που θα εμπνέει τη συμμετοχή και θα δίνει ρόλο στα μέλη του. Κόντρα στη λογική της ανάθεσης, που μπορεί να προσφέρεται για προσωπική ανάδειξη ή πολιτική αναρρίχηση, δεν προσφέρει όμως τίποτα στις πραγματικές ανάγκες των εργαζόμενων, τους οποίους υποβιβάζει στο ρόλο του χειροκροτητή. Ένα σωματείο που θα ενώνει τους εργαζόμενους σε συλλογική δράση, στη βάση των κοινών τους συμφερόντων. Αυτή η ενότητα, η μόνη που μπορεί να έχει συνέχεια και σταθερότητα μπροστά στις δυσκολίες, χτίζεται στους αγώνες, στις απεργίες και τις συγκεντρώσεις. Ο συλλογικός δρόμος μοιάζει ανηφορικός και δύσκολος στη σημερινή περίοδο, που χαρακτηρίζεται από την απουσία μαζικών κινητοποιήσεων και τη συνολική υποχώρηση του κινήματος μετά την κατάρρευση των εκλογικών και κοινοβουλευτικών αυταπατών. Παραμένει όμως ο μόνος δρόμος με προοπτική.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΓΩΝΑ **στα ΕΛ.ΠΕ.**

Υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματά μας
Στηριζόμαστε στις δικές μας δυνάμεις